

ferieloven, men stiller dog på visse punkter lærlingen gunstigere, end tilfældet ville være, hvis ferielovens regler direkte fandt anvendelse. I forhold til de hidtidige regler indebærer bestemmelserne en tydeliggørelse på områder, hvor der hidtil i praksis har hersket tvivl.

§ 6 giver bl. a. mulighed for en *forlængelse af prøvetiden* (de 6 første måneder af læretiden), hvor læretiden begynder med *kollektiv forskoling udenfor virksomheden*, dog højst med et til varigheden af forskolingens svarende tidsrum.

Kapitel II.

Parternes gensidige forpligtelser.

Bestemmelserne i dette kapitel svarer for en stor del til den hidtidige lovs regler.

I § 8, stk. 3, indføres en række forbedringer for lærlingene i form af *forskrifter for indretningen af det værelse*, som skal anvises en lærling, der har bopæl hos læremesteren. Af væsentlig betydning er således en regel om, at *værelser*, der indrettes eller tages i brug *efter lovens ikrafttræden*, kun må benyttes til *natophold for 1 lærling*.

Ved § 9, stk. 3, fastslås det, at *udgifterne ved en af læremesteren forlangt dokumentation af lærlingens sygdom* ved attest fra en af læremesteren godkendt læge eller lærlingens sygekasse skal *afholdes af læremesteren*.

Bestemmelsen gav i sin oprindelige form ikke læremesteren adgang til at øve indflydelse på valget af læge, men fik sin endelige form under udvalgsbehandlingen.

§ 10 har følgende ordlyd:

„Bliver en *kvindelig lærling gravid* uden at hæve læreforholdet i overensstemmelse med § 22, stk. 1, j), kan *hver af parterne forlange læreforholdet afbrudt* i indtil 3 måneder før og 1 måned efter fødslen, således at læreforholdet forlænges tilsvarende; er det læremesteren, der forlanger læreforholdet afbrudt, og *lærlingen modsætter sig dette*, kan læremesteren hæve læreforholdet.“